

min ännu oguldne skuld för det erhållna lånet till uppköp af råg under sednaste missväxt år, hvilken skuld nu som bäst är under execution, taga en mig tillhörig frälseegendom i Wiitasaari socken, som enligt mitt och mångas med mig förmenande till ingenting bättre skulle egna sig än till kronopark. Det är Lakomäki frälse i Wiitasaari socken, om 14 000 tunlands samlad jordvidd, nästan uteslutande bestående af skogsmark och icke heller till annat tjenlig, beläget vid vattudraget, som leder till Päijäne, i midten af ortens Krono skogar, och som har efter ungefärlig beräkning nu redan 60 000 stycken grofva stammar till masteträd bjelk och sågstock, 60 000 groft timmer och 80 000 klenare timmer, utom ung och små skog till oberäkneligt antal.

Jag vågar tro att frågan förtjenar att undersökas, och vill till en början icke annat än att mitt anbud måtte öfverlemnas till forststyrelsens utlåtande, men man har sagt mig att saken kunde möjligen tagas under slutlig pröfning utan sådan remiss och då naturligen afslås. Det är härom jag i djup ödmjukhet och värdsamt vågar utbedja mig, Herr Senatorns gunstbenägna yttrande, – huruvida jag nemligen kan våga med en slik underdånig hemställan inkomma till Hans Kejsrerliga Majestät, samt huruvida hopp vore att ärendet genast icke definitivt skulle afgöras, utan remitteras till forststyrelsens undersökning och utlåtande. Beviljas en sådan remiss först i Augusti, så går för vederbörande forstmästare mer än sex veckor af den bästa undersöknings tiden förlorad, afgöres frågan åter genast utan remiss, så är naturligtvis intet vunnet med att inge densamma.

Nu under en tid då jordbruket så väl för mig som andra totalt misslyckats, mina skogar icke kunnat realiseras, i anseende till att de icke mindre än fyra stora Bolag som äro bildade i och för såg anläggningar baserade på skogar inom Päijäne vattensystem, ändast vänta på att arbetena vid Lahtis jernbanan och Kymmene elfs ränsning i och för stock flötning skall påbörjas, samt min enda förtjenst Jyväskylä Lazarett fräntogs mig, gör att min affärs ställning är mer än brydsam, så att jag nu har verkligt behof af förbarmande uppskof, med betalningen af mina skulder, och hjälp på något sätt.

Jag upprepar min ödmjuka bönfällan att min förmätenhet att i bref vända mig till Herr Senatorn icke måtte räknas mig och min sak till last, och har jag den äran att med utmärktaste Högaktning och vördnad teckna mig

Högädle och Höglärde Herr Doktorn, Senatorn och Riddarens

Ödmjukaste tjenare
C. Hobin.

Jyväskylä den 25 Junii 1865.

467 J. V. SNELLMAN – K. J. JÄGERHORN 27.VI
1865

HUB, Diverse brev

50 Välborne Herr Referendariesekreterare

Enligt benäget löfte hoppas jag få mottaga listor, öfver hvad som passerat.

Haf godheten tillika underrätta mig om, hvad som inlupit från Wasa och Uleåborgs län, huru långt det kommit med utsäde till Jyväskylä

och, i sinom tid, huru guvernörens i Kuopio auktioner lyckats. Om dessa sistnämnda befarar jag det värsta.

Förlåt att jag ej påhittade förteckningen öfver Expeditionen tillhörande ärenden. Vid sorterandet af mina papper qvällen förut hade jag dokumentet i hand, men kunde omöjligen erinra mig, hvart det lades, då jag ej fann detsamma i den packe, dit det borde höra. Jag kommer väl i början på Juli till staden – då dokumentet kan fås.

Någon reglering inom Expeditionen tror jag knappt är rådlig. Besvärsärenden och fabriksprivilegier, bolagsreglementen m. m. vore godt att slippa på 1:a Afdelningen. Men skjuta vi dem på den 2:a så få vi visst gifva en Protokollssekreterare på köpet. Detta skulle åter lägga protokollsöket på kopisterna ensama. 10

Sedan jag kom ut på landet, har jag varit skral och nödgats hålla kammarn. Den sorgliga utsigten för väderleken och skörden gör också själen sjuk.

I dag väntar jag första post men ännu kl. 5 e. m. förgäfvets,
Med Högaktning och Vänskap

Välborne Herr Referendariesekreteraren
ödmjukaste tjänare 20
Joh. Vilh. Snellman

d. 27 Juni 65.

Pihlgren har omsorg om min post. 2:ne gånger i veckan – om behof 3:ne. Måndag och Fredag lemnas paketet på *Finns*, Onsdagen på *Nummela* gästgifveri. Haf godheten inskröp detta till yttermera visso.

468 J. V. SNELLMAN – H., A. H., J. L., V. & K. 30
SNELLMAN
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Barn.

Jag kan icke komma förrän om Tisdag. Låt mig tro, att ni lefvat beskedligt tillsamman. Gud skall veta, huru orolig jag är för Eder, endast därför att jag fruktar ni skämmer ut e.

Säg härom åt gossarne eller låt dem läsa detta. Gud vet, hvarföre ni olyckliga barn skolen vara som vildjursungar mot hvarandra. 40

Hanna lärer visst stigit upp kl. 10 på förmiddagarne. Det är den enda uppfostran, Moster ger dig.

Säg Mostern, att ångfartyget Österbotten går härifrån Tisdagen den, 20:e Juni kl:n 2 morgonen till Åbo och Kristinestad – ej till Ekenäs.

Låt genast tvätta madrasöfvertygen. De vräkta här på yttre vind.

Med sorg och bekymmer
Er kärleksfulla fader
J. V. S:n